

benyttede Lejligheden ſaaledes, at det første Skridt, de gjorde, var at ſkaffe os andre Dommere. Det er nu ikke ſket, og naar det ikke er ſket, ſaa vil jeg ſpørge det ærede Medlem og alle andre ærede Medlemmer, ſom kunne have en Mening om denne Ting, om de nogen Sinde have ſet under et Statskup en Regering ſætte ſig i Spidsen for at lave Dommere til at dømme Regeringen i diſſe Sager. Det tror jeg ikke, at de have oplevet, og naar nogen bilder ſig ind, at de af denne Regerings Haand ſtulde modtage Dommere, ſom i givet Tilfælde vilde dømme uden Henſyn til politiffe Anſeelſer, ſaa vilde de opleve en meget ſtor Skuffeſe, men en Skuffeſe, ſom de i meget høj Grad have fortjent, thi der hører ikke megen Omſigt til at forſtaa ſaa meget.

Jeg beder om Undſkyldning, fordi jeg har glemt mit Løfte fra Begyndelſen. Jeg har alligevel ladet mig friſte af det ærede Medlem fra Viborg til at komme ind paa en lang Bemærkning, ſom jo egentlig kun ſtaar i en fjern Forbindelſe med det foreliggende Forſlag, men det ærede Medlem er ſaa ſtor en Friſter, at han maa bære noget af Anſvaret for nogle af de mere ubſørlige Bemærkninger.

Jeg maa endnu gøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem, der ſtaar her ved Siden af mig (Halkenſtjerne). Det ærede Medlem har jo i denne Sag andtaget en Stilling, der er forſkellig fra min. Jeg vil ſige det ærede Medlem, at jeg finder det paa ingen Maade mindre korrekt, at han andtager denne Stilling, værdimod, det er noget, ſom jeg fra det ærede Medlems hele Stilling maatte være belavet paa. Jeg ved jo, at der er Puncter, Hovedſynspuncter, hvori det ærede Medlem er meget forſkellig fra mig. Der er Ting, ſom det ærede Medlem lægger megen Vægt paa, og ſom jeg maa tilſtaa, at jeg betragter ſom de rene Lapperier, og jeg ved, at der er ogſaa andre, ſom for mig ere ſaa vigtige ſom mit eget Liv, ſom han ikke har den Sympati for eller jeg tør maatte ſige, Forſtaaelſe af, at han der vilde kunne følge mig, ſaa det er noget, ſom jeg aldeles ikke fortænker det ærede Medlem i, at han, hvis Stilling jeg kender, her kommer til at ſtaa paa en anden Side end jeg. Det har jeg været belavet paa, jeg betragter det ikke paa nogen Maade,

ſom om det ærede Medlem havde grebet denne Sag for at konſtatere en Modſætning til mig og mine Venner. Det ved jeg er aldeles ikke det ærede Medlems Mening i denne Sag, og jeg tvivler heller ikke om, at der vil være andre Lejligheder, hvor vi atter ville kunne mødes og finde hinanden. Men hele dette forſkellige politiffe Syn, der f. Eks. gør, at det ærede Medlem er min Modſtander i militære Sager, og ſom gør, at det ærede Medlem i den ſtore og almindelige Politif ſer anderledes end jeg, har ført ham til, at han i dette Øjeblik mener at burde foretrække et lille Standpunkt i en enkelt Sag fremfor det, ſom i dette Øjeblik er det afgørende for mig, nemlig hele vor politiffe Stilling. Efter min Opfattelſe er det, der foreligger til Afſtemning under denne Forhandling jo paa ingen Maade en eller anden Sag, et eller andet Punct, nej, det, der foreligger til Afſtemning her, det er ſelve Sagen, det er den Sag, hvorom det drejer ſig her i Landet, den Sag, ſom med Rette deler Befolkningen, Spørgſmaalet om dem, der ſlutte ſig til Miniſteriet, og dem, der ſlutte ſig til Oppositionen. Naar det er Sagen, og det uimodſigeligt er ſaaledes, fordi man er tender fra alle Sider, at ſelve dette Forſlag til Veſlutning er temiſt rent for alt ſagligt, at der er ikke noget ſagligt i det — naar dette foreligger ſaa, ſaa ſtiller det ſig for mig ſom Hovedpunktet at befende Kulør. Det ærede Medlem for Vejle Amts 3dje Valgkrets mente igaar, at det, det kom an paa, var at konſtatere en ſtørre Tilbøjelighed for Rævninge- og Retsreform, end han mente, at andre ærede Medlemmer kunde have. Jeg tror, at det var med Urette, thi jeg tror i Virkeligheden ikke, at det ærede Medlem har mere Interelſe for Retsplejen end jeg, og det vilde ogſaa være beſynderligt, om han havde det, da jeg paa flere Maader har haft mere Lejlighed til at beſtæftige mig med de Ting end det ærede Medlem. Men denne hans Opfattelſe førte f. Eks. ogſaa til, at det ærede Medlem troede, at det, der var ſket i Norge, har Righed med det, der er ſket her. Hvis det ærede Medlem havde ſamme Opfattelſe ſom jeg, ſaa vilde han ſe, at der er en himmelvid Forſkel imellem det, at et ſejrende Parti — ſom i Norge — danner Inſtitutioner for at beſtæfte ſin Sej,